

Udgiften til andet Krigsberedskab — jeg skal ikke gaa ind paa De-
tailer i saa Henseende —, som vil kunne
beløbe sig til adskillige Millioner, lad
os sige 5—6 Mill. Kr. Der er altsaa
en Mulighed — jeg kan ikke med Sikker-
hed indestaa for noget — for overordent-
lige Udgifter til hen imod 48 Mill. Kr.
Dertil kommer saa den Udgift af borgerlig
Art, som selve den nuværende Tilstand
medfører. Det er Udgiften til Hjælpe-
kasserne, Udgiften, som er bevilget til
Dyrtidshjælp, og som kan komme i andre
Former paa ny paa Grund af Dyrtiden og
da ikke med faa Millioner. Der kan ogsaa
tænkes et Indtægtssvind, skønt jeg i
Øjeblikket ikke ser, hvor det skulde
komme til at ligge — jeg skal senere
komme til at omtale, at det efter al Sand-
synlighed ikke vil komme til at ligge paa
Toldindtægten —, og vi vil da for inde-
værende og afvigte Finansaar staa med en
overordentlig Udgift paa henved 110
Mill. Kr.

Det vil være klart for alle, at en saa-
dan Udgift ikke kan afholdes paa anden
Maade end ved overordentlige Midler. Der
er dog ikke nogen, der kan tro, at en
saadan Udgift i Øjeblikket kan blive af-
holdt ved Hjælp af Skatter, at vi i inde-
værende Aar skulde have kunnet indkræve
ved Hjælp af Skat henved 110 Mill. Kr. i
Statskassen. Paa den anden Side synes
jeg, at disse Beløb maa paavirke dem, der
forlanger endnu øget Militæruddgift. De
maa dog i alt Fald spørge sig selv, hvor-
fra Midlerne til saadan Udgift skal
komme, og jeg kan egentlig ikke se, at der,
den Gang der blev forelagt Lov om forhøjede
Skatter paa Indkomst, Formue,
Arv o. s. v., fandtes større Begejstring hos
dem, der skulde betale Skatterne, for at
skaffe disse Midler til Veje. Jeg skal ikke
udtale mig om dette Spørgsmaal i og for
sig: Militæruddgifternes Stigen eller Falden,
men kun sige, at hvis man vil kræve
endnu yderligere Udgifter, stille endnu
større Krav til de militære Udgiftskonti og
endnu større Krav til overordentlige Byr-
der, der derved kunde paalægges, maa man
dog noget paavise, hvorfra Midlerne skal
komme.

Men hvis man saa vilde spørge, hvor-
fra kommer, er kommet og vil komme disse
100 Mill. Kr. eller mere, maaske 110 Mill.
Kr., som forrige og indeværende Finansaar
kræver til overordentlige Udgifter, ja, saa
er Beregningen i og for sig meget nem at
gøre. Der var 20 Millioner i Kassebehold-
ningen, den Gang Verdenskrigen udbrød,

og de er blevet brugt. Dernæst vedtog
Rigsdagen et Laan af 2. November
1914, som skulde indbringe omtrent
55 Mill. Kr. Deraf indkom i Finansaar
1914—15: 19,7 Mill. Kr. — jeg tør
maaske regne det rundt til 20 Mill. Kr.
—, og i indeværende Aar vil der ogsaa
indkomme 20 Mill. Kr. Men deraf maa
jeg have Lov til at fraregne de 5 Mill. Kr.,
som indkommer ved Salg af Statsobliga-
tioner paa samme Vis, som vi ved Salg af
Statsobligationer de tre tidligere Aar har
faaet ind i Statskassen omtrent 12 Mill. Kr.,
idet disse Obligationssalg og det derved ind-
vundne Beløb er regnet med til den ordentlige
Indtægt. Man har ved Salg af
Obligationer indvundet for Statskassen
samme Beløb, som Afdraget af Statsgæl-
den beløber sig til. Det er ogsaa ved
Vedtagelsen af Statsgældaansloven af 2.
November 1914 af Rigsdagen fastslaaet,
at der i indeværende Finansaar skulde an-
vendes 5 Mill. Kr. paa den Maade. Jeg
maa altsaa have Lov til at regne de 5
Mill. Kr. fra, og det vil altsaa for begge
Finansaar blive 35 Mill. Kr., der indkom-
mer ved Statslaanet af 2. November 1914.
Dernæst er der vedtaget et Statslaan af
9. Juli 1915, som skulde indbringe 59 Mill.
Kr., og disse Penge er ogsaa indkommet
i Statskassen. Altsaa vi kommer op til
omtrent 114 Mill. Kr. Men paa den anden
Side drejer det sig om en Udgift paa 110
Mill. Kr., og ærede Medlemmer vil se, at
hvis Verdenskrigen vedvarer til 31. Marts
1916, vil der ikke være særdeles meget til-
bage af den overordentlige Indtægt, der
er indvundet for Statskassen ved de to
Laan og ved Opspising af Kassebehold-
ningen. Og der vil ingen Kassebehold-
ning være i saa Fald. Vi kan jo haabe
og maa haabe, at den Tilstand, der er
foranlediget af Verdenskrigen, vil ophøre
inden 31. Marts 1916, men man kan baade
frygte og altsaa ogsaa vente, at den vil
vedblive, og der vil da til Foraaret blive
Tale om atter at skaffe overordentlige
Midler ind i Statskassen, hvis man da ikke
vil gøre det forinden. Paa den anden
Side, hvis Verdenskrigen ophører, vil Til-
standen se helt anderledes ud, og hvordan
Sagerne saa vil stille sig i næste Finansaar,
skal jeg senere komme tilbage til.

Jeg vender mig nu igen til Finans-
lovforslaget. Paa dette er der altsaa paa
§§ 1—7 en Indtægt paa 132,9 Mill. Kr.,
saa stor en Indtægt, som ikke alene Staten
aldrig nogen Sinds tidligere har haft, men
som vi for nogle Aar siden neppe havde
drømt om vilde indkomme. I 1914—15